

List 1/2024

BREZMADEŽNE

Militia Immaculatae

Bog vlada svet

Včasih je v življenju zares težko. Človeku se zdi, da ni več nobenega izhoda. Z glavo ne moremo skozi zid in res je dostikrat žalostno in mučno, strašno, obupno. Zakaj pravzaprav? Ali je na tem svetu res tako hudo? Ali Bog za vse to nič ne ve? Mar ni vsemogóčen? Ali ne drži v svoji roki vseh zakonov narave in vseh človeških src? Se sploh na svetu lahko kaj zgodi, ne da bi On to dovolil? Če pa On dopusti – ali lahko dopusti nekaj, kar ne bi bilo zame dobro, še več, kar je zame lahko celo najboljše? Če bi le za hipec razpolagali z neskončnim razumom, bi tudi ne dopustili nič drugega kot to, kar dopušča Bog; kajti neskončno modro Bitje najbolje ve, kaj je dobro za našo dušo in kot neskončna Dobrota hoče in dopusti le to, kar je koristno za našo polnejšo srečo v nebesih. Ker je naša glava premajhna in ne more vsega vedeti, ne uvidimo zveze med našo osebno srečo in zoprnimi okoliščinami, ki nas težijo. Kaj naj torej storimo? Zaupajmo v Boga. S takim zaupanjem – tudi brez zadnjega spoznanja stvari – hkrati tudi izkazujemo Bogu veliko čast, ker priznavamo njegovo modrost, dobroto in moč.

Sv. Maksimilijan Kolbe

Leto molitve

S temi besedami je papež Frančiške v mesecu januarju napovedal leto molitve: Naslednji meseci nas bodo pripeljali do odprtja Svetih vrat, s katerim bomo začeli jubilej. Prosim vas, da okrepite svojo molitev med pripravo, da bomo dobro preživeli ta dogodek milosti in izkusili moč Božjega upanja. Zato danes začenjamo Leto molitve. Leto, ki je namenjeno ponovnemu odkrivanju velike vrednosti in absolutne potrebe molitve, molitve v osebem življenju, v življenju Cerkve, molitve v svetu. Pomagali nam bodo tudi priročniki, ki jih bo dal na voljo Dikasterij za evangelizacijo.

Kaj je molitev? Papež Frančišek je v eni izmed pridig takole spregovoril o molitvi:

Ustavimo se na tej pomembni točki. V trenutku ko je Jezus prejel krst, besedilo pravi, da »je molil« (Lk 3,21). Dobro nam bo delo zreti to, da Jezus moli. Toda, kako? On, ki je Gospod, Božji Sin, moli kot mi? Da, Jezus, kar evangeliji velikokrat ponovijo, preživi veliko časa v molitvi na začetku dneva, pogosto ponoči, preden sprejme pomembno odločitev... Njegova molitev je dialog, odnos z Očetom. Tako lahko v evangeliju vidimo dva trenutka v Jezusovem življenju. Po eni strani se spusti k nam, v vodo Jordana, po drugi

pa povzdigne pogled in srce v molitvi k Očetu.

To je za nas velik poduk, saj smo vsi potopljeni v težave življenja in v številne zapletene situacije ter poklicani soočiti se s težkimi trenutki in odločitvami, ki nas vlečejo k tлом. Toda, če nočemo ostati potlačeni, je potrebno vse povzdigniti gor. In ravno to napravi molitev, ki ni beg, molitev ni nek magičen obred ali ponavljanje na pamet naučenega enoličnega obrazca. Moliti je namreč način, da pustimo Bogu delovati v nas in razbrati, kar nam On hoče sporočiti tudi v težkih situacijah, moliti zato, da bi imeli moč iti naprej. Koliko ljudi čuti, da ne bo zmoglo in zato moli: »Gospod, daj mi moč, da bom lahko šel naprej.« Tudi mi smo to večkrat storili. Molitev nam pomaga, saj nas povezuje z Bogom, nas odpre za srečanje z Njim. Da, molitev je ključ, ki odpre Gospodu srce. Gre za pogovor z Njim, za poslušanje njegove Besede, za češčenje, za biti v tišini in izročati to, kar živimo. In včasih je tudi vpitje Nanj, kakor Job, stresanje Nanj. Vpiti kot Job, saj on je Oče, on nas dobro razume. Nikoli se ne razjezi z nami.

Molitev, če uporabim lepo podobo evangelija, »odpre nebesa«. Molitev odpre nebo: da kisik življenju, dihanje tudi med duševnimi mukami in daje, da na stvari gledamo širše. Predvsem pa nam omogoči, da imamo isto Jezusovo izkušnjo ob Jordanu, saj nam da čutiti, da smo ljubljene Očetovi otroci. Tudi nam ko molimo, Oče pravi, kakor v evangeliju Jezusu: »Ti si moj ljubljeni otrok«. To, da smo otroci, se je začelo pri krstu, ki nas je potopil v Kristusa in v člane Božjega ljudstva, dal nam je, da smo postali ljubljene Očetovi otroci. In danes, ta trenutek se vprašajmo: kako je z mojo molitvijo? Molim iz navade, molim proti svoji volji, tako da recitiram obrazce ali pa je moja molitev srečanje z Bogom, mene grešnika, vedno z Božjim ljudstvom, nikoli ločenega? Gojim domačnost z Bogom, se pogovarjam z Njim, poslušam njegovo Besedo? Med mnogimi stvarmi, ki jih počnemo čez dan, ne zanemarjajmo molitve. Posvetimo ji čas, poslužujmo se kratkih vzklikov, ki jih pogosto ponavljajmo, vsak dan berimo evangelij. Molitev odpira nebo. Tako papež Frančišek.

Kot člani Vojske Brezmadežne smo še posebej povabljeni k vsakodnevni goreči in vztrajni molitvi. Eden od ciljev Vojske Brezmadežne je, da bi se vsi ljudje spreobrnilo k Bogu, tako katoličani kot neverni, in se posvetili Brezmadežni Devici Mariji. Ni dovolj samo moliti, treba je tudi delovati in oznanjati vero v Boga in pobožnost do Marije s sredstvi družbenega obveščanja. Člani Vojske Brezmadežne nosimo čudodelno svetinjico in obnavljamo vsakodnevno posvetitev oziroma izročitev Brezmadežni z molitvijo Brezmadežna Devica, moja mati ...

Ponižna, srčna in močna molitev dela čudeže.

pripravil p. Milan Kos

Čudež. V januarju nas je pretresla vest o terorističnem napadu na Marijino svetišče v Carigradu. V napadu je življenje izgubila ena oseba. V katoliški skupnosti tamkajšnje minoritske cerkve, kjer je pred imenovanjem za škofa deloval p. Martin Kmetec, so pretreseni. Slovenski misijonar na zadnji napad na cerkev gleda z veliko žalostjo, ob tem pa poudarja, da je šlo za pravi čudež: »Marija je rešila življenje svojih otrok.« Prepričan je, da njegovi sobratje minoriti zaradi napada ne bodo zaprli cerkve.

Preden je bil imenovani za nadškofa metropolita v Izmirju, je deloval v tej minoritski cerkvi, kjer je prišlo do terorističnega napada. Takole je zapisal: Vsekakor sem bil pretresen. Nisem mogel verjeti. Prevzela me je globoka žalost. Izredno pomenljivo je, da je žrtev tega napada musliman – alevit, ki je v bistvu preprečil tragedijo, saj bi bila v nasprotnem primeru verjetno pobita večina navzočih. Obenem pa je to tudi čudež, saj se je enemu od zločincev pokvarilo orožje. To dejstvo je oba spravilo v negotovost in sta zbežala. Imela sta jasen namen: streljati vse povprek. Marija je rešila življenje svojih otrok. Ta stavek izraža tudi prepričanje in odziv mojih sobratov, ki ne mislijo zapreti cerkve. V kotu samostanskega vrta je kapela, v kateri stoji kip Matere Božje. Original tega kipa je na Brezjah. Z dovoljenjem bratov frančiškanov sem dal narediti odlitek in kip spraval v Turčijo. Pred leti pa sem na mestu, kjer stoji kapela, v sveži beton zakopal svetinjico Brezmadežne in sem jo z vsem srcem prosil, naj varuje naš samostan. In tako je bilo tudi tokrat...

Vstajenje

Kakor je vstal Kristus, tako bomo vstali tudi mi, da bomo kraljevali z Bogom. Tako poje neka velikonočna pesem. Kristus je premagal sovražnike. Ti so po njegovi smrti na križu slavili zmago misleč, da je zdaj vse končano. Vendar je bila to le navidezna zmaga, kajti s ponižanjem Kristusa se je šele začelo veličastno širjenje njegovega nauka.

Tudi mi moramo vstati. Nekoč bomo vstali in z Bogom večno kraljevali. Že na tem svetu pa moramo duhovno vstati in se prenoviti, da se bo izvršilo prihodnje slavno vstajenje. Jezus je s svojo smrtjo in vstajenjem prenovil grešni svet. Mi moramo prenoviti svoje grešne duše – ne le svoje, temveč tudi vse druge duše!

p. Maksimilijan Kolbe

Blagoslovljene in milosti polne velikonočne dneve!